

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 157-1911)

Originalt emne

Gader

Gader/Brolægnings- og Vejvæsenets Personale

Lønninger

Lønninger/Pension

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 22. juni 1911](#)
- 2) [Byrådsmødet den 7. september 1911](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 22. juni 1911 - side 5

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 157-1911)

Andragende fra fhv. Vejmand P. Thøgersen om Pension.

Formanden forelagde Brolægningsudvalgets Indstilling, der henviste til Byraadets Beslutning af 8. April d. A., hvorefter der betales Andrageren 10 Kr. ugentlig indtil 1. August d. A., hvorefter han henvistes til at søge Alderdomsunderstøttelse.

Mousten gjorde opmærksom paa, at der forelaa flere Tilfælde, hvor en tilskadekommen var blevet tilkendt Erstatning af Ulykkesforsikringsselskabet, uagtet Anmeldelsen af Ulykken ikke var sket efter Reglerne. Muligvis kunde det derfor ogsaa nu lykkes at faa Vejmand Thøgersen tilkendt Erstatning.

Jacobsen oplyste, at Ulykken var sket i i April forrige Aar, og at det først i Oktober var blevet opklaret, at den alvorlige Skade skrev sig derfra. Han tvivlede meget om, at Thøgersen kunde opnaa Erstatning, og udtalte Haabet om, at Alderdomsunderstøttelsen maatte blive saa stor som mulig.

N. Joh. Laursen tvivlede ogsaa meget om, at Thøgersen vilde faa Erstatning.

Marinus Petersen ansaa det for absolut umuligt at skaffe Thøgersen Erstatning, hvis der skulde gaas frem efter almindelig Praksis.

Jakob Jensen mente, at et Forsøg ikke kostede noget, og henstillede til Brolægningsudvalget at antage Thøgersen igen, naar han blev rask.

Jacobsen saa intet i Vejen for at give Thøgersen Arbejde igen, hvis han kunde bestille noget.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 7. september 1911 - side 5

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 157-1911)

Andragende fra Vejmand P. Thøgersen om Pension.

Formanden meddelte, at Andrageren havde paadraget sig en Benskade, der havde medført Benets Amputation. Om Skaden var paaført i Kommunens Tjeneste, var ganske vist ikke juridisk bevist, men der var dog næppe nogen Tvivl i saa Henseende. Baade Brolægningsudvalget og Budgetudvalget mente da ogsaa at kunne gaa ud fra, at Thøgersen havde paadraget sig Skaden i Kommunens Tjeneste. Pensionens Størrelse var der derimod nogen Uenighed om. Efter Reglerne vilde Pensionen blive 280 Kr., men da Pensioneringen skete efter Regulativets § 5, kunde der gives en Del mere. Brolægningsudvalgets Flertal, Magnus Nielsen og N. Joh. Laursen, foreslog 470 Kr., dets Mindretal, Jacobsen, 600 Kr. Budgetudvalgets Flertal anbefalede 600 Kr., Mindretallet 470 Kr.

Magnus Nielsen oplyste, at Kommunen mistede en Del Penge fra Ulykkesforsikringen, fordi Anmeldelsen af Skaden skete meget for sent, og at Thøgersen kun i en halv Sned Aar

havde været i Kommunens Tjeneste, deraf Vejmand fra

1905. Af disse Grunde mente Brolægningsudvalgets Flertal ikke at kunne anbefale højere Pension end 470 Kr.

Formanden mente, at man i et Tilfælde som det foreliggende, burde strække sig saa vidt som muligt.

Jacobsen oplyste, at Ulykkestilfældet skete i April, men at Thøgersen snart gik paa Arbejde igen, da han mente, Skaden vilde fortage sig. Den 2. Juli maatte han imidlertid atter lægge sig og havde ikke siden været paa Arbejde. Thøgersen var som Følge af Ulykkestilfældet blevet fuldstændig Krøbling, idet Benet var blevet amputeret ovenfor Knæet, og da det laa i § 5, at man i saa Tilfælde skulde gaa saa højt som muligt med Pensionen, havde Taleren indstillet at fastsætte denne til 600 Kr. Iøvrigt havde Thøgersen en meget stor Familie og endnu 3 ukonfirmerede Børn.

Simonsen var i Betragtning af Thøgersens Forhold i det hele taget og Skadens Størrelse gaaet med til at anbefale 600 Kr. Dette hans Standpunkt var i Overensstemmelse med det Standpunkt, Byraadet tidligere havde taget ved flere Lejligheder, f. Eks. naar Politibetjente var kommet til Skade.

Jakob Jensen syntes, man skulde enes om at give højeste Pension, da Thøgersen faktisk var blevet fuldstændig Invalid.

Magnus Nielsen kunde rent menneskelig set fuldstændig slutte sig til de Herrer Simonsens og Jakob Jensens Udtalelser, men syntes dog, det burde være Pligt for enhver kommunal Arbejder der straks at anmelde en mulig Ulykke, saaledes at Byen ikke skulde gaa tabt af Ulykkesforsikringen. Skulde man gaa højere end til 470 Kr., burde det være i Henhold til den Invaliditetsgrad, Ulykkesforsikringsraadet vilde sætte Skaden i, men om der i dette Tilfælde var Tale om fuldstændig Invaliditet, var maaske tvivlsomt.

Mikael Johansen oplyste, at der sædvanlig til fuldstændig Invaliditet regnedes Tabet af begge Arme, begge Ben, eller en Arm og et Ben. Thøgersen havde gjort sig skyldig i en stor Forseelse ved ikke at anmelde Ulykken.

Formanden pegede paa, at Thøgersen ikke havde anmeldt Ulykken, fordi han mente, at Skaden vilde fortage sig.

Budgetudvalgets Flertals Indstilling vedtoges.